

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

BU SAVAŞI BAŐLATAN DEĞİL;

AMA BAŞARAN VE KAZANAN TÜRKiYE OLACAKTIR!

□□□□□□

Terör Destekçisi ABD, Suriye'nin Türkiye Sınırına Radar Sistemi Kurmaktaydı!

Suruç'un karşısında yer alan Kobani'ye getirilen radar sistemi, Amerikan askerleri tarafından montajlanmaya başlanmıştı. Türkiye'nin tepkisine rağmen bugüne kadar terör örgütü PKK/YPG'nin yanında saf tutan ve Suriye'nin kuzeyine binlerce TIR silah gönderen ABD, bu kez çizgiyi aşan bir adım daha atmıştı. ABD ordusu, Türkiye sınırına radar sistemi kurmaktaydı. Yerel kaynaklar, radar sisteminin Suruç'un karşısındaki Kobani'ye kurulmaya başlandığını açıklamıştı. Sosyal medyada yayınlanan görüntülerde dev bir nakliye uçağıyla getirilen sistem, Amerikan askerleri tarafından montajlanmaktaydı. Bu fiilen Türkiye'ye karşı savaş hazırlığıydı.

Görüntülerde konuşan ABD'li komutan ise, radarın bölgede uçan jetleri kontrol edeceğini vurgulamaktaydı. Öte yandan, ABD Dışışleri Bakanlığı heyeti YPG'ye destek ziyaretlerini yoğunlaştırmıştı. Heyetin başındaki isim, eski Bahreyn Büyükelçisi William Roebuck olmaktaydı. Münbiç ve Kobani'den sonra gittiğı Şedade ilçesinde konuşan Roebuck, ABD'nin Suriye'de kalıcı olduğunu hatırlatmıştı. ABD'li temsilci, *"DEAŐ, Suriye'nin tamamından sökülüp atılıncaya kadar buradayız"* ifadesini kullanmış ve dolaylı biçimde Türkiye'ye mesaj yollamıştı. Suriye'deki iç savaşın başlangıcında muhalifleri destekleyen ABD, sürekli YPG ile aynı cephede yer almıştı. ABD'nin halihazırda Suriye'nin birçok noktasında askeri üssü bulunmaktaydı ve bu yıl içinde Münbiç'e yeni bir üs daha kurmuşlardı. Asıl hedefin Türkiye olduğu açıktı.

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

Türkiye Afrin'de güvenlik tedbirlerini arttırmış, Suriye ordusu ise İdlib'i kuşatmıştı. Rusya Savunma Bakanlığı, Suriye ordusu ve milis güçlerinin İdlib'de çembere alınan Fetih el Şam (El Nusra) militanlarını etkisiz hale getirmeye yönelik operasyon başlattığını açıklamıştı. Ortadoğu uzmanları Ankara ile Moskova arasında gizli bir pazarlık yapıldığını duyurmuşlardı.

Türkiye'nin Afrin harekâtıyla ilgili Rusya'nın suskun tavrı nedeniyle Ortadoğu uzmanları; Ankara ile Moskova arasında İdlib karşılığında Afrin pazarlığı yapıldığını

öne sürmeye başlamıştı. Rusya Savunma Bakanlığı'nın açıklamasında,

"Suriye ordusu birlikleri ve milis güçleri 1500'den fazla militanı bulunan ve İdlib'in doğusunda çembere alınan Fetih el Şam (El Nusra) birliğini ortadan kaldırmaya yönelik operasyonuna başladı. Militanların ellerinde tanklar, piyade muharebe araçları, topçu sistemleri ve havan topları var"

ifadeleri kullanılmıştı. Açıklamada, Suriye ordusunun son 24 saatte Ebu Duhur askeri havaalanının yaklaşık 6 kilometre kadar kuzeyine ilerleyebildiği ve 24 yerleşim birimini militanlardan temizlediği vurgulanmıştı. Suriye ordusu 2015'te El Nusra tarafından ele geçirilen Ebu Duhur havaalanının kontrolünü geri almıştı.

'İdlib Karşılığında Afrin Pazarlığı' İddiası:

Rusya'daki "Vzglyad" gazetesine; Ankara ile Moskova arasında, Halep'in düşmesinden bu yana en büyük pazarlığın yapıldığını öne süren Ortadoğu uzmanı Anton Madrasov: *"Yaşanan gelişmeler, Moskova ile Ankara arasında çok büyük ve sıkı bir pazarlığın yapıldığına işaret sayılmaktadır. Bu pazarlık odağında da Afrin ile İdlib vardır. Bilindiği üzere, Esad ordusu bir aydan beri İdlib bölgesi güneyindeki Ebu Zuhur askeri havalimanını Rusya ve İran'ın yardımıyla ele geçirmeye çalışmaktadır. Türkiye'ye bağlı gerillalar ilk başta bu saldırıya karşı çıkmışlar ve stratejik üssün Şam tarafından ele geçirilmesine engel olmuşlardır."*

Türkiye, İdlib'in Güneyindeki ÖSO Unsurlarını Afrin'e Kaydırmaya Başlamıştı.

"Hemen ardından Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan, ABD'nin (Kürt ordusu) çıkışını gerekçe göstererek Afrin üzerine yürüyeceklerini açıklamıştı. Erdoğan'ın, ABD'nin kontrolü altındaki Cezire veya Kobani yerine Rusya'nın kontrolündeki Afrin'i işaret etmesi anlamlıydı. Sonra daha ilginç gelişmeler yaşanmış, Türkiye, İdlib'in güneyindeki ÖSO unsurlarını Afrin istikametine kaydırmaya başlamıştı. Tıpkı zamanında Halep'ten

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

yandaşlarını çekerek Rusya'nın şehri ele almasına izin verdiği gibi davranmıştı. Dolayısıyla İdlib'e karşın Afrin pazarlığı yapıldığı aşikârdı."

Cephe hattında ise, Rusya Afrin'den gerçekten bir şeyler çekmeye başlamıştı. Oradaki seyyar hastane daha 10 Aralık'ta toplatılıp bölgeden çıkarılmıştı. Geride kalan 170 Rus askerinin durumu ise muammaydı. Türk ordusunun Afrin'de başarılı operasyon gerçekleştirebilmesi için hava kuvvetlerine ihtiyacı vardı. Sırf karadan Afrin harekâtı, Fırat Kalkanı operasyonu gibi sarpa saracak ve Türk ordusu büyük can kaybı yaşayacaktı. Ankara ayrıca Moskova'ya tüm kantonu işgal etmeyeceği sözü de vermiş gibi durmaktaydı. Sadece YPG'nin Türkiye'nin başını ağrıtan kilit noktalarını kontrol altına alma çabasındaydı. Bu operasyonu 15 bin silahlı YPG militanı karşısında en az kan dökülerek nasıl yapacağı ise Rusya'nın sessiz tavrına bağlıydı"
diyen Anton Madrasov bölgede büyük bir çatışmanın yaklaştığını anlatmaya çalışmaktaydı.

Bu Arada ABD Rusya'yı Uyarmıştı: Her An Vurmaya Hazırız!

"Bolton, ellerinde Suriye Ordusu'nun kimyasal silah kullandığına dair bilgiler olduğunu" hatırlatmıştı.

Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton'un, Rusya Güvenlik Konseyi Başkanı Nikolay Patruşev'i, ellerinde kimyasal silah kullanma olasılığı bulunduğu dair bilgiler olduğunu belirterek, Washington'un Suriye hükümet güçlerini vurmaya hazır olduğu konusunda uyardığı ortaya çıkmıştı. Hürriyet'in Bloomberg'ten aktardığı habere göre, ABD Başkanı Donald Trump'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton, Rusya Güvenlik Konseyi Başkanı Nikolay Patruşev'le Cenevre'de yaptığı görüşmede, Washington'un Suriye hükümet güçlerine yeni ve daha güçlü bir darbe indirmeye hazır olduğu konusunda

uyarmıştı. Kaynakların aktardığı bilgiye göre ABD yönetimi, ellerinde Suriye ordusunun, militanların kontrolündeki bölgeleri kurtarıırken kimyasal silah kullanma olasılığı bulunduğu dair bilgiler olduğunu açıklamış ve ABD'nin böyle bir saldırıya öncekine göre

"daha güçlü askeri eylemlerle yanıt vermeye" hazır olduğunu vurgulamıştı.

Türkiye ve ABD ilişkilerinde gerilim, karşılıklı restleşmelerle sürerken gazeteci Fehmi Kuru, Türkiye'yi korkutacak bir uyarıda bulunmuşlardı. Aynı gün Fatih Çekirge de, ABD'nin Akdeniz'de bir üs için Güney Kıbrıs'a heyet gönderdiğini yazmıştı. Fehmi Kuru Türkiye'nin kontrolünde bulunan İdlib'i ele almış, İdlib'de

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

**gerçekleşecek olası senaryoları hatırlatıp
büyük bir savaş
uyarısı yapmıştı.**

Fehmi Kuru, “Beşşar Esad’ın Rusya ve İran’dan aldığı destekle Suriye’de yeniden güç kazandığını, İdlib’i tekrar ele geçirmeye çalıştığını ve İdlib’in Türkiye için her an patlamaya hazır bir bomba niteliğini taşıdığını” yazmıştı. Osmanlı’ya kurgulanan Şark Meselesi oyununu hatırlatan Kuru, Türkiye’ye de aynı oyunun tezgâhlanmak istendiğine dikkat çekmiş ve savaş uyarısında bulunmuşlardı.

“O karanlık dönemde Osmanlı’yı ‘kaybettirilecek tarafa’ doğru itip savaş içerisine (Birinci Dünya Savaşı) girmesi sağlanmıştı. Şimdi de Türkiye geleneksel ittifakları dışına çıkması sağlanacak bir yöne doğru kaydırılmaktaydı... Bir eksliğimiz geniş çaplı bir savaş kalmıştı... Galiba o eksiği de ortadan kaldırmak için günümüzün ‘Şark Meselesi’ temsilcileri özel çaba harcamaktalardı!..”

(İttihat ve Terakki gafilleri elinde) Sürekli tağşişe uğradığı için pula dönmüş parası, gereksiz ve lükse kaçan harcamaları karşılamak için aldığı dış borçları ödeyemez hale gelince, razı olduğu ‘Düyun-u Umumiye’ uygulaması ile Osmanlı’nın egemenliği zaten sınırlanmış, varlığını tehlikeye sokmuşlardı. Fırsat kollayan ‘Şark Meselesi’ yapımcıları imparatorluğun sonunu getiren oldu-bittilerini birbiri ardına sahneye koymaya başlamışlardı. Devleti yönetenler oyunun farkına vardıklarında iş işten geçmiş durumdaydı. Karşı hamle olarak Almanya ile aynı cephede savaşa sürüklenme ise yolun -ve tabii imparatorluğun da- sonunu hazırlamıştı. Şu günlerde kutladığımız ‘Büyük Taarruz’ sayesinde askeri başarınının kapılarının ardına kadar açıldığı İstiklal Savaşı ile önümüze konulan **‘ya ol, ya öl’** dengesi **‘olmak’**tan yana sonuçlanmıştı. Denge bir kere bozuldu mu, onu yeniden oluşturmanın faturası akıl almayacak kadar ağır olmaktaydı. Günümüzün de bir ‘Şark Meselesi’ vardı. Özellikle Donald Trump’ın ABD’de ve ona benzer popülist liderlerin bazı Avrupa ülkelerinde yönetimleri ele almalarından sonra... Trump Amerikası Türkiye’ye zarar vermek için elinden geleni yapacağını alenen ilan etmeye başlamıştı ve o yönde adımlar atmaktaydı. Bu durum öyle hamasetle, el yükselterek üstesinden gelinebilecek bir durum sanılmasındı!..

Ufukta Geniş Çaplı Bir Savaş Vardı!..

Hatay/Yayladağı ilçesinden başlayıp Reyhanlı sınırına kadar uzanan yaklaşık 100 km’lik Suriye sınırını teşkil eden yerin adı İdlib havzasıydı. Hayati önemdeki İdlib’de Rusya’nın

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

sessiz kabulü ve ABD ile iş birliği sonucu Türkiye 12 gözlem noktası oluşturdu ve orada devriye gezen askerlerimiz vardı. Beşşar Esad, Rusya ve İran'dan aldığı destekle, Suriye'de yeniden güç kazanmasının sonunda gözünü İdlib'e dikmiş durumdaydı. Konuya ilişkin bir rapor yayınlayan 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü Başkanı Erol Başaran Bural, Hürriyet'ten İpek Özbey'e İdlib'de meydana gelebilecek gelişmelerle ilgili muhtemel senaryoları anlatmıştı. Bu senaryoların hiçbiri rahatlatıcı sayılmazdı. *“Türkiye'nin çıkarları açısından en akla yakın”*

dediği senaryo bile şu cümleyle kapatılmıştı:

“Bu senaryonun gerçekleşmesi durumunda, Bayırbucak Türkmenlerine yönelik bir rejim saldırısının ülkemiz için büyük sorun yaratacağı, bölgedeki soydaşlarımızın korunması maksadıyla Türkiye'nin bu bölgeye yönelik operasyona mutlak karşı çıkacağını ve hatta bölgeyi korumak adına çeşitli yöntemlerle rejim güçlerine karşı saldırı başlatacağını akılda tutmak gerekiyor.”

Velhasıl İdlib, Türkiye için her an patlamaya hazır bir bomba görüntüsü kazanmıştı. *“Kıbrıs da nereden çıktı?”*

sorusunu soracaklar için en geniş açıklama, bazı gazete köşelerinde yanıtlanmıştı.

Hürriyet'te Fatih Çekirge;

“Doğu Akdeniz'de bu tahrike dikkat”

başlıklı yazısını şu cümlelerle sonlandırmıştı:

“Önümüzdeki dönemde Rum kesimi üzerinden Akdeniz'de bir gerilim tezgâhlamayı düşünenler umarım akıllarını başlarına alırlar...”

Türkiye elbette diplomasiyi sonuna kadar kullanabilecek bir gelenekten hemen kopmayacaktır. Ancak; Ege'yi yıllarca Türkiye ile Yunanistan arasında bir “savaş gölü” haline getirip silah satanlar... Ortadoğu haritasını petrol arama şirketlerine göre çizip karıştıranlar... Şimdi Doğu Akdeniz'de aynı tezgâhı kurmaya başlamışlardır. Ne var ki Türkiye alıştıkları o eski Türkiye değildi artık.”

Peki;

“Yaparlarsa ne olacak?”

sorusunun cevabı;

“Kıbrıs, bizim için gerekirse yeniden savaşacağımız bir alandır”

cümlesinde saklıydı.

Acaba Fehmi Kuru, Milli duyarlı ve tutarlı bir yazar edasıyla, muhtemel tehlikelere karşı yetkilileri ve yöneticileri uyarmakta mıydı?.. Yoksa Bilderbergci damarıyla: *“ABD ve NATO'dan uzaklaşma ve yeni ittifak arayışlarına kapılma... Bu macera sizin de, ülkemizin de sonunu hazırlayacaktır!”*

diye korkutmakta mıydı? Üstelik Suriye bataklığında ve Kıbrıs'ta, Türkiye'ye yönelik bu sinsî kuşatma girişimlerine karşı aylardır, hatta yıllardır Milli Çözüm Dergisi'nde yapılan uyarıları, neden

“komplo teorisi”

diye geçiştirmeye çalışmışlardı!..

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

ABD askerlerinin Şanlıurfa'nın Suruç ilçesi karşısında yer alan Kobani'ye getirilen radar sistemi kurması sonrası bu kez Kıbrıs Rum Kesimi için harekete geçmeleri kafaları iyice karıştırmıştı. Hürriyet gazetesi ABD'nin Güney Kıbrıs'tan üs istediğini gündeme taşımıştı.

Hürriyet gazetesi yazarı Fatih Çekirge, **'Doğu Akdeniz'de bu tahriğe dikkat'** başlıklı yazısında bölgedeki hareketliliğe dikkat çekerek, Kıbrıs Rum Kesimi'nin adımlarını ve olası sonuçlarını kaleme almıştı. Rum kesiminin yeni ortaklıklara başladığını ve ABD Kara Kuvvetleri Komutanı'nın bu kapsamda üs istemek için Güney Kıbrıs'a yollandığını hatırlatan yazara göre; Türkiye ile Güney Kıbrıs Rum Yönetimi arasındaki doğalgaz arama gerginliği sürerken bölgede dikkat çeken yeni ve tehlikeli gelişmeler yaşanmaktaydı. Rum kesimi "yeni ortaklıklara" başlamış, bölgede Fransızlara üs verilmesinin ardından ABD Kara Kuvvetleri Komutanı da askeri üs istemek için Güney Kıbrıs'a yollanmıştı. Zaten, İsrail de Rum kesimi ile doğalgaz arama anlaşması yapmıştı. Güney Kıbrıs'ın

"Amerikan şirketi ExxonMobil'in de 2018'in ikinci yarısında sondaj çalışmalarına başlamasını bekliyoruz."

açıklamasını hatırlatarak,

"Irak'tan Kuveyt'e kadar petrol devi Exxon neredeyse, ABD ordusu orada değil midir?"

sorusunu soran Çekirge, Güney Kıbrıs'ın, Türkiye'nin ABD ile yaşadığı krizi de fırsat bilerek, Doğu Akdeniz'deki Türk haklarını oldubittiye getirmeye çalıştığını vurgulamıştı. Oysa

"Türkiye 2018 yılı ortalarında Akdeniz'de doğal gaz arayacağını açıklamıştı. İşte şimdi buna karşı bir tezgâh, bir oyun, bir oldu-bitti, bir tahrik seziyorum."

ifadelerini kullanmıştı.

Eski NATO Komutanı Türkiye Konusunda Donald Trump'ı Uyarmıştı!

Eski NATO Komutanı Amiral Stavridis ABD'yi Türkiye ve NATO konusunda uyarmıştı. Amiral Stavridis "Trump, NATO'ya büyük katkı yapan Türkiye'nin önemini anlamalı. Bu krizin diplomasiyle çözülmesi lazımdır. Türkiye'nin ayrılması NATO için felaket olacaktır!"

ABD Başkanı Donald Trump'ın Türkiye aleyhine attığı tek taraflı adımlar ve tehdit politikası ABD'de de tartışma başlatmıştı. NATO'nun eski Avrupa Müttefik Yüksek Komutanı Amiral James Stavridis, Bloomberg'e verdiği mülakatta, rahip Andrew Brunson krizinin ancak diplomatik yollarla çözülebileceğini vurgulamıştı. Stavridis, Trump'ın Brunson konusunda adımlar atarken, Türkiye'nin NATO ittifakı için önemini gözden kaçırılmaması gerektiğini hatırlatmıştı. Evet, Trump, hem NATO'yu hem de AB'yi gözden çıkarmıştı, bunları ABD'nin kamburu saymaktaydı.

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

Stavridis'in Rusya Alarmı:

Türk ordusunun Afganistan'dan Libya'ya kadar NATO'ya yaptığı katkıları gözleriyle gördüğünü belirten Stavridis şöyle konuştu: "Bu soruna bir numaralı çözüm, Türkiye'ye bir büyükelçi atamaktır. Hâlâ orada NATO elçimiz bile bulunmamaktadır. Bu meseleyi diplomatik bir şekilde çözmek zorundayız."

Türkiye'nin NATO'dan ayrılması ihtimalini yüzde 10 gördüğünü belirten Stavridis, bu olasılığın tartışılmasının kendisini şoka uğrattığını çünkü bunun oldukça kaygı verici bir gelişme olacağını açıklamıştı. Türkiye'nin son günlerde Rusya ile yakınlaşmasının endişeleri daha da artırdığını belirten Stavridis, Türkiye'nin NATO'dan ayrılmaması için gerekçeleri de şöyle saymıştı: **"Birincisi kapasitesi. Türkiye, NATO'daki en büyük ikinci orduya sahip durumdadır. İkincisi jeopolitik açıdan en sorunlu bölgenin sınırında oturmaktadır. Üçüncüsü sembolik olarak, bugüne dek çok önemli bir şekilde öne çıkacak bir ülke NATO'dan ayrılmamıştır. Bu NATO için felaket olacaktır!"**

ABD Tarihinin Üçüncü Krizi Trump'tır!

ABD Başkanı Trump'ı, Temmuz ayında Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile yaptığı görüşme sonrasında kendisini **"vatan hainliğiyle"** suçlayan ve bu nedenle gizli belgelere erişimi engellenen eski **CIA Başkanı John Brennan**'in verdiği bir röportajda, **"Trump'ın iç savaş ve devrim savaşlarından sonra ülke tarihinin yaşadığı en büyük kriz olduğu"** yorumunu yapmıştı. HBO kanalında yayımlanan komedyen Bill Maher'in sunduğu programa katılan Bennan, **"Durum iyiye değil, kötüye gidiyor. Trump hâlâ ABD Başkanlığı yetkilerini elinde tutuyor ve ülke içinde veya dışında yurtdışına yönelik bazı maceralara girebilir. Bu askeri veya başka şekillerde olabilir. Yaptığı şey, bu ülkeyi bölecektir"** diye çıkmıştı.

Casus Rahip Brunson konusunda, Amerika ile Türkiye arasında yeni ve özel görüşmeden de bir sonuç alınamamıştı.

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

Türkiye hattındaki Rahip Brunson krizinde ABD'ye gönderilen resmi heyetin eli boş dönmelerinden sonra yeni ve özel bir görüşme daha yapılmıştı. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton ile Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç Beyaz Saray'da buluşmuşlardı. Türkiye Büyükelçisi Serdar Kılıç, Beyaz Saray'da ABD'li büyükelçi John Bolton ile bir görüşme yapmıştı ve bu kritik görüşmeyi Beyaz Saray Sözcüsü Sarah Sanders açıklamıştı. Beyaz Saray Sözcüsü Sarah Sanders, Bolton ile Kılıç arasındaki görüşmeye ilişkin yazılı bir açıklama yaparak, şu bilgileri aktarmıştı.

Büyükelçi John Bolton, Türkiye Büyükelçisi Serdar Kılıç ile bugün Beyaz Saray'da görüşmüştü. Bolton ile Kılıç, Türkiye'de tutukluluğu devam eden Papaz Andrew Brunson'ı ve Türk-Amerikan ilişkilerinin son durumunu ele almışlardı."

Görüşmeye ilişkin Beyaz Saray açıklamasına bakılacak olursa iki ülke arasındaki kriz aşılamamıştı. Amerikan medyasına sızan haberlere göre de görüşmeden bir sonuç çıkmamıştı. Görüşmenin tek olumlu yanı iletişim kanallarının hâlâ açık tutulmasıydı. Amerika'ya giden Türk heyeti yaptığı ilk görüşmeden sonra ABD'lilerin tutumu sebebiyle bir sonuç alamamıştı. ABD rahip Brunson'un durumunu müzakere etmek yerine heyete dayatmada bulunmuş ve 'Onu şu anda, Brunson'u uçakta, havada görmek istiyoruz' diye küstahlaşmıştı. Türkiye bu dayatmayı reddedince heyetimiz geri dönmek zorunda kalmıştı.

Kısaca, Trump Türkiye'yi gözden çıkarmıştı!

Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov ile Moskova'da görüşen Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, "Suriye'de ateşkesi devam ettirmek için Rusya'yla birlikte çalışmaya devam etmeleri gerektiğini" vurgulamıştı.

Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu, resmi ziyarette bulunduğu Moskova'da Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile buluşmuşlar, görüşmelerinin ardından ortak basın toplantısı yapmışlardı. Rus mevkidaşıyla görüşmesinde Suriye konusunu ele aldıklarını belirten Çavuşoğlu, "Suriye'de bir taraftan ateşkesi devam ettirmek için, Astana anlaşmasını ve ruhunu devam ettirmek için birlikte çalışmaya devam etmemiz lazım. Diğer taraftan siyasi süreç için çabalarımızı da artırmamız gerekiyor"

temennisini paylaşmıştı. Suriye'de Anayasa Komisyonu konusunda listelerin verildiğini hatırlatan Çavuşoğlu,

"Bir an önce Anayasa Komisyonu'nun oluşturulması ve çalışmalara başlaması Suriye'nin geleceği için önemlidir. Biz bu süreci destekliyoruz"

şeklinde ifadeler kullanmıştı. İlerleyen günlerde Türkiye, Rusya ve İran heyetlerinin Birleşmiş Milletler Suriye Özel Temsilcisi Staffan de Mistura ile bir araya geleceğini bildiren Çavuşoğlu, Astana formatındaki toplantıların bir an önce yapılmasının faydalı olacağını hatırlatmıştı.

Çavuşoğlu, Soçi formatındaki üçlü liderler zirvesinin de İran'da yapılacağını anımsatarak, hem

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

sahadaki hem de masadaki çalışmaların Suriye'nin geleceği bakımından önemli olduğunu aktarmıştı.

İdlib Çatışmasızlık Bölgesinin Korunması

Bakan Çavuşoğlu, İdlib bölgesinin Suriye'deki çatışmasızlık alanlarından bir tanesi olduğunu vurgulayarak, “*Bunun bu şekilde korunması, Suriye içinde terörle mücadele için, göçmen akımının durdurulması insani bakımdan da çok önemlidir*” değerlendirmesinde bulunmuşlardı. İki ülke askerleri ve istihbaratının bu konuda nasıl birlikte çalışabileceği ve burada çatışmaların nasıl durdurulabileceği üzerine görüşmeler yaptıklarını kaydeden Çavuşoğlu, karşılıklı iş birliğinin sadece Suriye ile sınırlı olmadığını da hatırlatmıştı. Çavuşoğlu, Astana anlaşmasına sadık kalınacağına inandıklarını belirterek, “*(İdlib’de) Birlikte çalışarak bir taraftan endişeleri ortadan kaldıracamız. Diğer taraftan İdlib’in çatışmasızlık bölgesi olarak kalması için gerekli çalışmayı sürdüreceğiz*” şeklinde konuşmuşlardı.

“Rusya'nın Endişeleri Ortadan Kaldırılmalı”dır!

Çavuşoğlu şunları anlatmıştı: **“*Biz İdlib konusunu Rus dostlarımızla her düzeyde konuşuyoruz. Askerlerimiz, Savunma Bakanlarımız, İstihbaratlarımız konuşuyor. Burada önemli olan Rusya'nın endişelerinin ortadan kaldırılması. Radikal grupların Türkiye'ye de Rusya'ya da tehdit oluşturmaması gerekiyor. Ancak bu grupları yok etmek için İdlib'e saldırmak, yüz binlerce insanın ölmesi, milyonlarca insanın evini terk etmesi demektir. Bu felaket olur, dram olur. O yüzden İdlib'e saldırmak yerine birlikte nasıl çözebiliriz konusu üzerine çalışmalıyız.*”**

“Rusya Bizim İçin Stratejik Bir Ortak”tır.

Çavuşoğlu, Rusya ile ilişkileri her alanda en üst düzeye çıkarmak için yoğun gayret sarf ettiklerini belirterek, **“*Bu yakın iş birliği ve dostluk bazı ülkeleri ve kişileri kıskandırmıyor değil, ama biz bölgede istikrar için, ekonomik kalkınma için, iki ülke arasındaki ilişkileri de geliştireceğiz, bölgesel konulardaki iş birliğimizi de arttıracamız*”**

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

ifadelerini kullanmıştı.

“Rusya bizim için stratejik bir ortaktır”

diyen Çavuşoğlu, enerjiden tarıma, turizmden ticarete ve savunma sanayisine kadar birçok alanda ilişkilerin sürekli geliştiğini ve somut projeler ortaya koyduklarını hatırlatmıştı.

Bu Arada Hulusi Akar’la Fidan’ın Rusya Ziyaretleri de Anlamlıydı!

Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar ve MİT Başkanı Hakan Fidan Rusya’ya gitmişlerdi. Rusya Federasyonu Savunma Bakanı Sergey Şoygu ile görüşen heyet, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin tarafından da kabul edilmişlerdi. Heyet, ziyaret kapsamında ilk olarak Rusya Savunma Bakanı Sergey Şoygu ve beraberindekilerle bir araya gelmişti. Görüşmede, bölgesel güvenlik, Suriye’deki durum ve ikili iş birliği konularının ele alındığı öğrenilmişti. Heyetin, Rusya Devlet Başkanı Putin tarafından da kabul edilmesi ziyaretin önemini göstermekteydi. Bakan Akar ve MİT Başkanı Fidan, 17 Ağustos’ta da Moskova’ya giderek, Rusya Savunma Bakanı Şoygu ve diğer yetkililerle bir araya gelmişti.

Peki, Türkiye-Rusya Merkezli Bir “Avrasya Ekseni” Oluşturulacak mıydı?

“Ankara-Moskova hattındaki diplomasi trafiği gerçekten de bazılarını “kışkandıracak” adımlardı. 24 Kasım 2015 tarihinde Türkiye-Rusya ilişkilerini tarihe gömmeye çalışan güç, yani NATO ve ABD bu durumdan oldukça rahatsızdı. Artık Türkiye ve Rusya bir kez daha Ortadoğu üzerinden kendilerini tehdit eden bölge dışı bir aktöre karşı iş birliğine zorlanmaktaydı. Tehdidin görünürdeki coğrafyası şu an için her ne kadar Ortadoğu ise de kaynağı aynı: ABD/Batı’ydı. Bu tehdidin önümüzdeki süreçte İran üzerinden (ya da İran gerekçesiyle) hızlı bir şekilde Orta Asya-Güney Asya hattına doğru bir seyir izleyeceği neredeyse netleşmiş durumdaydı. Dolayısıyla süreç bir kez daha Anadolu coğrafyasını ön plana çıkarmaya başlamıştı. Bu da Türkiye-Rusya merkezli bir Avrasya ekseninin inşasını kaçınılmaz kılmaktaydı. Fakat bunun hangi temellere dayanacağı, nasıl bir seyir izleyeceği şu an için yanıtızsıydı. Zira karşımızda daha çok ortak tehdit algılarına ve karşılardaki “hasmın” kullandığı yöntem-araçlara yönelik bir “iyi niyet deklarasyonu” vardı. Bir de iki ülke arasındaki süreci sabote etmeye yönelik olası sorunları ve kriz alanlarını bertaraf etmeye yönelik bir arayış vardı; aynen son günlerde kendisini gösteren yoğun diplomasi konusunu teşkil eden İdlib mevzuunda olduğu gibi.

- “Yeni Suriye” sürecinde nüfuz alanlarının saptanması;

- **Suriye merkezli olmak üzere Rusya'nın bölge Kürtlüğü üzerindeki nüfuz arayışları ve bunun Kuzey Suriye üzerinden Türkiye'nin güvenliğini, çıkarlarını tehdit edebilecek olası bir takım "arzu edilmeyen" sonuçları;**
- **Rusya'nın tekrar Suriye'de Esad-İran ikilisinden yana bir tavır almaya kalkışması ve Türkiye'yi dışlaması,**
- **İran krizi ve Türkiye'nin burada izleyeceği politikaların ortak hazırlanması,**
- **"Rusya'nın asıl niyetini hep gizli tutması ve pragmatik yaklaşımını her fırsatta açığa vurması.**

Ve geldiğimiz noktada karşımıza çıkan tablo şuydu: Türkiye ve Rusya, ABD talepleri ve tehditleri karşısında nasıl bir ortak tepki koyacaklarına kadar, mevcut iş birliğini nasıl koruyacakları ve bunu bir ileri aşamaya nasıl taşıyacakları noktasında da birtakım sorunları aşmak zorundadırlar. Bu sorunların ilki ise İdlib olmaktadır. Nitekim Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, İdlib meselesinin İran, Türkiye ve Rusya liderlerinin Astana sürecinin üçüncü sacayağını oluşturan "Tahran Zirvesi"nin eksen konusunu oluşturacağını açıklarken, Türk Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu da adeta, "İdlib çatışmasızlık alanının korunması insani açıdan, terörle mücadele açısından önemlidir" deme mecburiyetinde kalmıştır. Aslında her iki aktör açısından bu endişenin kaynağını İran oluşturmaktadır. İran'ın ortaya koyduğu "çekince", aynı zamanda Avrasya eksen arayışlarını da sabote eden bir yaklaşımdır. Dolayısıyla Tahran'da İran'ın Astana sürecini "İdlib çukuru"na gömmemesi tarihi önem taşımaktadır.[1]

Yazarın her nedense hatırlatmaya yanaşmadığı asıl çözüm kaynağı ise, Rahmetli Erbakan Hoca'nın, tarihte ilk defa Şii İran'la Sünni İslam Dünyasını aynı çatı altında buluşturan D-8 oluşumunu canlandırmaktır. Asıl sorun; başımızda bu dirayet ve cesarete, bu feraset ve metanete sahip bir yönetim var mıdır?

"İslam Dinarı"nın Tam Zamanıydı!

Alman gazetesi Die Welt, Rusya yönetiminin aktif bir şekilde altın satın alarak ve ABD tahvillerini elden çıkararak doların diktasından kurtulmaya çalıştığını yazmıştı.

Die Welt'in yayınladığı makalede, Rus yetkililerin Batı ile ilişkilerin kısa sürede normale dönmesini beklemediği yazılmıştı. Amerikalı uzman James Rickards'ın yorumuna yer verilen yazıda, Rus yönetiminin 'stratejik planı' olduğu, altınınsa ABD'nin yaptırımlarından korunmak için 'kusursuz bir yatırım aracı' olduğu vurgulanmıştı. Bu durum Erbakan Hoca'nın altına endeksli ve üretim merkezli İslam Dinarı projesini hatırlatmıştı.

Son 10 yıl içerisinde Moskova'nın sistematik bir şekilde altın stoklarını arttırdığına dikkat çeken gazete, Rusya'nın 2008'de 457 ton altına sahipken bu yılın 2018 Temmuz ayı itibarıyla ülkenin altın stoklarının bin 944 tona ulaştığını, böylelikle Rusya'nın bu yönden Çin'i dahi sollayarak altın rezervleri bakımından dünyanın 5. ülkesi olduğunu açıklamıştı. Bu noktada E. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in: "Türkiye'nin 450 ton altını emanet ve rehin olarak İngiltere'ye gönderildi" iddi aları hâlâ yanıtsızdı!..

Die Welt, aynı zamanda Rus yönetiminin stratejik planını yerine getirmek adına, sadece bu yıl yüzde 9 oranında ucuzlayan altının fiyatlarındaki düşüşle bağlantılı birtakım ekonomik risklere dahi girmeye hazır olduğunu açıklamıştı. Yazar, doları aktif bir şekilde diğer ülkelere karşı silah olarak kullanan ABD Başkanı Donald Trump'ın politikasının, altının dünya finans sisteminde çok daha önemli bir rol üstlenmeye başlamasına yol açabileceği yorumunu yapmıştı. Daha önce Bloomberg, Rusya'nın ABD'nin yeni yaptırımları nedeniyle altın alımlarını artırdığını, 2018 Temmuz ayında 26.1 ton altın satın alarak, toplam rezervini -77.4 milyar dolara tekabül eden- 2 bin 170 tona çıkardığını vurgulamıştı.

ABD'nin İran Savaş Senaryoları ve Türkiye'nin Tavrı

Ortadoğu'daki gelişmeler yeni bir evreye doğru geçiş sürecinde iken, yakın gelecekte Avrasya'da daha ciddi savaş senaryoları konuşulmaya başlanmıştı. ABD'nin başı çektiği koalisyonlar ile; İran, Kuzey Kore ve Çin'i hedef alacak, ama Rusya ve Türkiye'yi de

Yazar Ahmet AKGÜL
12 Eylül 2018

kuşatacak bu savaş senaryoları artık gerçekleşme aşamasındaydı. Soğuk Savaş süresince ABD'nin Ortadoğu politikası; petrole garantili erişim, Amerikan yanlısı (müvekkil) devletlerin sürekliliği ya da diğer bir deyişle SSCB'nin bölgeye girişinin önlenmesi ve Türkiye'nin sıkıştırılıp çevrelenmesi hedefine dayalıydı. 1980'lerde İran da hedef tahtasına oturunca bu stratejiye "çifte çevreleme" adı takılmıştı. 11 Eylül 2001 sonrasında ilan edilen "Büyük Ortadoğu Projesi"nin amacı, sözde küresel terörle mücadele stratejisi kapsamında, yumuşak güç uygulamaları ile bölgeye demokrasi getirilmesi olarak açıklanmıştı. 2008 yılında Condolezza Rice tarafından Tel Aviv'de ilan edilen "Yeni Ortadoğu Projesi" ve bunun askeri uygulamaları olan "Uzun Savaş" stratejisi, 2011'de başlayan "Arap Baharı Hareketleri" ile uygulamaya başlandı. Böylece, terör madalyonunun her iki yüzünde de olan ABD ve işbirlikçileri tarafından hedef ülkelerde "diktatörün kovulması" oyunu ile rejim değişiklikleri ve harita çalışmaları hız kazandı. Yeni Ortadoğu haritası içinde bazı ülkeler bölünecek, bazıları federasyon haline getirilecek, yeni İsrail'ler ortaya çıkacaktı. Avrasya coğrafyasına geçiş ise İran ile başlayacaktı. İran ile ilgili hazırlıklar şunlardı:

- ABD Ordusu, on yıllardır İran ile savaşa hazırlanmaktaydı. Kuvvet yapısı içinde öngörülen "geçiş ordusu" ve füze kalkanı bu amaca yarayacaktı. "Dönüşüm ordusu" ise Çin'e yönelik bir hazırlıktı.

- Siyonist güdümlü Batılı düşünce merkezleri ve akademik çevreler uzun süredir İran ile ilgili çalışmalar yapmaktaydı. Küresel sermaye medyası, İran ile ilgili tehdit algılamasını sürekli gündemde tutmaktaydı.

- İran ile yapılan nükleer anlaşma, bu ülkenin nükleer silah edinme çalışmalarının hızını kesmek, zaman kazanmak üzerine idi ama Trump yönetimi, bu anlaşmayı da bozacak adımlar atmış ve rafa kaldırılmıştı.

- İran içindeki büyük etnik gruplar özellikle Azeri Türkler uzun zamandır ABD'nin markajındaydı ve tıpkı Suriye'deki gibi bir iç savaş için kışkırtılmaktaydı.

- Ortadoğu'da son dönemde gittikçe artan silahlanma çalışmaları ve Suudi merkezli sözde Ortadoğu NATO'su ve Katar ile ilgili gelişmeler, ABD ve İsrail'in arkasında olduğu İran karşıtı koalisyonun hazırlanması ve Müslüman ülkeleri birbirine kırdırma stratejisinin bir parçasıydı.

Evet, Çanlar İran için çalmaktaydı, ama Türkiye ve Rusya da kısıpaca alınmaktaydı.

1979'daki Devrim sonrası İran'ın, ABD elçiliğı personelini rehin alması (1979-1981), Irak ve Afganistan'daki gruplara yardımı, İsrail'e tehditler yağdırması, Körfez'deki petrol ihracatını kontrol edecek asimetrik kuvvetler oluşturması gibi gelişmeler ABD ile arasını açmıştır. 1987-1988 arasındaki İran-Irak Savaşı esnasında ABD, İran'ın silah ve askeri teknoloji başta olmak üzere ithalat yapmasına (tanker savaşı) engel olmaya çalıştı. ABD'nin Ortadoğı'da izlediğı güç dengesinin bir yanında sürekli silahlandırdığı Körfez ülkeleri, diğer yanında ise İran vardı. Suudi Arabistan, ABD'den milyarlarca dolara AH-64 Apaçi helikopterleri, M1 Abrams ana muharebe tankları ve F-15S çok rollü savaş uçakları da dâhil olmak üzere önemli miktarda askeri teçhizat almıştı. Yaklaşık 40 yılı bulan Batı silah ambargosu, İran'a silah satmak şöyle dursun, her türlü askeri malzeme ve teknoloji transferini engellemeye çalışmıştı. Bu amaçla, Rusya, Çin ve diğer silah satıcılarına baskı yapılmıştı. Sekiz yıl Irak ile savaşan İran, kendisini bir bölgesel güç olacak şekilde yapılandırmış ve büyük güçlerle baş edecek bir silahlı kuvvetler kurmaya mecbur kalmıştı. Bu kuvvet, saldırıyı önleyebilir ve hem konvansiyonel hem de asimetrik güçleri caydırabilir boyutlardaydı. Bu yüzden İran ile bir savaşın sonucu büyük ölçüde belirsizliğini korumaktaydı.

İran'ın, Batı'nın konvansiyonel güç üstünlüğüne karşı tıpkı Kuzey Kore gibi sarılabileceğı iki yöntem vardı. Konvansiyonel silah menzilin altında kalan *“asimetrik yöntemler (terör vb.)”* ve üstünde kalan *“nükleer silahlar”*

. AK-47 Kaleşnikof otomatik tüfeğı 200 m. menzili ile terörü, balistik füzeler ise 2 bin km'yi geçen menzili ile nükleer tehdidi savuşturma amaçlıdır. 2009 Yazı ve 2010 Sonbaharı arası dönemde ABD ve İsrail'in arkasında olduğu

Stuxnet siber saldırısı

ile İran nükleer altyapı sistemi önemli zararlara uğratıldı. İran'ın uranyum zenginleştirme programı gecikmeye uğradı. Ağustos 2011'de İran, resmen bir Siber komutanlığı kurma kararı aldı. ABD ve Rusya füze savunma sistemini tartışırken İran, Ocak 2011'de Hint Okyanusu'ndaki Büyük Peygamber 6 Tatbikatı'nda balistik füzelerinin denemesini yaptı. Bir stratejik füze kuvveti oluşturabilmek için üç şeye ihtiyaç vardır; uzun menzilli balistik füze üretecek bilimsel ve endüstriyel yetenek, onların testinin yapılabileceğı coğrafya ve vasıtalar ile gereken altyapının bekası. Bunların hepsinin İran'da olduğu son test ile ortaya çıkmıştı. Bütün İranlı yetkililer ellerindeki füzelerin menzilinın 2.000 km'den daha uzun olmadığını, bu yüzden Avrupa ve ABD'yi tehdit etmediğini defalarca tekrarlamışlardı. Ancak, İran'ın küresel menzilli füzeler üretmesinin çok zor olmadığı da açıktır. IRBM veya ICBM gibi stratejik füzelere sahip olmak istediğinde İran füze siloları oluşturmak zorundadır. Bununla beraber, İran topraklarında bunları saklamak kolay olmayacaktır.

İran ile ilgili ABD içindeki saldırı senaryoları; *hava harekâtı ağırlıklı bir askeri seçenekte, yaptırımlarla desteklenen bir rejim değişikliği senaryosu* arasında tartışılmaktadır. Askeri seçeneğin 300 m. derinlikteki beton sığınakları ne kadar imha edeceği şüphe konusu iken, rejim değişikliğinin ise nasıl bir istikrar getireceği üzerinde durulmaktadır. 2012 yılı içinde ABD, çeşitli ülkelere İran'dan petrol almaması için yoğun baskı yapmıştı. İran ile petrol ihracatı işine girişen bankalara tehditler yağdırmıştı. Avrupa Birliği, 1 Temmuz 2012 itibarı ile İran'a petrol ambargosu uygulamaya başlamıştı. Beklenenin aksine yaptırımlar ne İran'ın petrol ihracatını durdurmaya yaramıştı, ne de Tahran sokaklarında bir ayaklanmaya yol açmıştı. İşler biraz karmaşık hale gelse de, İran çeşitli yollardan bu yaptırımları aşmıştı. Bu yollardan en başta geleni; çerçeve şirketlerle anlaşarak İran gemilerinin girdikleri limanda, sahte bayrak ve satıcı kimliği kullanmasıydı. ABD'nin uzun zamandır hayali; İran'daki rejimin askeri güç kullanımına gerek kalmadan yıkılması ve yerine kendi çıkarlarını gözetecek bir yönetimin taşınmasıydı. 28 Şubat sürecinde, Türkiye'de de aynen bunu yapmışlardı. İran'a yönelik yaptırımlardan asıl beklenti rejimin çökmesi idi ama yaptırımlar sadece görüşme masasında bir koz olmaktan öte bir işe yaramamıştı. ABD, İran'da rejim değişikliği için sürgündeki grupları da kışkırtmış, darbeler planlamıştı. İran ile P5+1 ülkeleri arasında 2006 yılından beri devam eden İran'ın nükleer silah programı ile ilgili görüşmelerde taraflar, 02 Nisan 2015 günü, anlaşmanın parametreleri konusunda anlaşabildiklerini açıklamışlardı. Bu anlaşma ile yaptırımlar kalkmamıştı, beklemede bırakılmış ve ilk ihlalde geri geleceği kararlaştırılmıştı. Şimdi ABD'de iktidarda olan Cumhuriyetçiler, 2018'de İran ile savaşmayı planlamışlardı.”[2] Trump belki de bunun için Başkanlığa taşınmıştı!

Ve tabii ABD ve İsrail'in asıl sinsi ve tehlikeli saldırı senaryoları Türkiye'ye yönelik olanıydı. Türkiye'nin İran'la ve özellikle Rusya'yla yakınlaşmasına duydukları öfkenin arkasında bu yatmaktaydı. Türkiye, ya kendilerine uysal bir uydu olacak, Batı adına NATO'nun lejyonerliğini yapacaktı; ya da çok yönlü hırpalanıp hizaya sokulacaktı! Bu nedenle kısıpaca alınmış ve kuşatılmıştı. Bu büyük badireyi atlatması için de büyük düşünen beyinlere, hidayet ve dirayet ehli yöneticilere ihtiyaç vardı.

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}busavasibaslatandegilamabasasanturkiyeolacaktır{/mp3}

Yazar Ahmet AKĐÜL
12 Eylül 2018

[1] mehmetseyfettinerol@milligazete.com.tr

[2] Bak: Doç. Dr. Sait Yılmaz 19 Haziran 2017